

under the weight and strain of overburdened loads, we must still read, study and learn all about them for there is much wisdom therein, wisdom that applies to our daily lives in today’s day and age. Remember, it’s all in the *Torah*, but it just may take the *Gaon* of Rogatchov to point it out.

מאת מנה"ר ברוך הירשפלד שליט"א
ראש כולל עטרת חיים ברוך קליבלנד הייטס

that it does apply to all *mitzvos*:

- 1) **Kiryat Sefer** ⁽⁵⁾ and **Turei Zahav** ⁽⁶⁾ both ask on the words of *Chazal* when Yaakov told Esav, “עם לכן גרתי” - “*I lived with Lavan and kept all 613 mitzvos.*” ⁽⁷⁾ How is possible for one person to keep all 613 *mitzvos* when many apply to certain individuals (e.g. *Kohanim*) only? The *Kiryat Sefer* also asks this question on the famous *Medrash* that a person has 248 limbs in his body and each one tells him, “Fulfill with me the *mitzvah* that corresponds to me.” How is this possible? The answer is that by learning about a *mitzvah*, one is considered to have fulfilled it, and he adds that when one learns about a *mitzvah* he should consciously have in mind that if this *mitzvah* actually comes to him, he will fulfill it.
- 2) The **Arizal** ⁽⁸⁾ and **Baal HaTanya** ⁽⁹⁾ write that the way to fulfill (מקיים) all 613 *mitzvos* is to learn them all.

Melava Malka. It is quoted in the name of the **Shelah Hakadosh** ⁽¹⁰⁾ that if one cannot eat *Melava Malka* on *Motzei Shabbos*, he should enable others to eat that meal and learn about the *mitzvah* to be considered as if he fulfilled it.

Question from Rashi. Even though we cited the above sources regarding all *mitzvos*, from **Rashi** in *Bava Metzia* ⁽¹¹⁾ it seems that only by *Kodshim* do we apply the rule that one who learns about it is like he did it and not by all *mitzvos*. (ומצוה ליתב)

(1) תרפ"ב (2) חושע ידג (3) מנחות ק"י. שם (4) שם (5) פתיחה לפרק ז' (6) דברי דוד בראשית לכה (7) בראשית שם (8) סידור ארוז"ל סדר קביעת התורה (9) ש"ע הרב הל' ת"א אד' (10) שערי תשובה ש' (11) ב"מ ק"ה: רש"י ד"ה בארבעה, וז"ה בשיתא

נמשל: There is more to the myriad *halachos*, customs and practices in the *Torah* than meets the eye. Although ours is much less of an agricultural society than it was in the olden days, and people do not generally deal with issues of goring oxen, piercing the ears of slaves, and donkeys collapsing

A SERIES IN HALACHA LIVING A "TORAH" DAY

The Greatest Mitzvah of All (15) - "תלמוד תורה כנגד כולם" **Learning is like Fulfilling.** Since this week is *Parshas Shekalim*, it is proper to focus on a different aspect of the *mitzvah* of *Talmud Torah*. The **Mishna Berurah** ⁽¹⁾ quotes from earlier *Poskim* that when we read *Parshas Shekalim* on *Shabbos*, it is as if have we fulfilled the *mitzvah* of donating to the *Bais HaMikdash*. He paraphrases the *posuk* ⁽²⁾: "ונשלמה פרים: "Our lips shall substitute for bulls." This is one of the sources in *Chazal* that with one’s lips (e.g. by learning the *sugyos*) one is considered as if he sacrificed *korbonos*, or in the case of *Shekalim*, as if he donated to the purchasing of *korbonos*. This concept is also stated in the *Gemara* ⁽³⁾: "כל העוסק בתורה: "Whoever learns the laws of a *Chatos* (sin offering) is as if he actually brought a *Chatos*." The **Maharsha** ⁽⁴⁾ explains that this is true of all *korbonos*.

Saying Korbonos. This concept is the basis for reciting “*Korbonos*” daily, which somewhat makes up for the sacrifices and spices (*ketores*) that we cannot offer nowadays. Also, on *Erev Pesach* after *chatzos* (midday), it is brought down to read and learn the *posukim* and *halachos* of *Korban Pesach* to make up for the offering of the *Korban Pesach* which we cannot presently do. **Other Mitzvos.** It is unclear from the *Gemara* if this rule applies to all other *mitzvos*. There are a number of sources indicating

הוא היה אומר ...

Chacham Rabbi Yehuda Tzadka zt”l (R”Y Porat Yosef) would say:

The *posuk* references the ‘*flesh of an animal that was torn in the field*’ because a man who finds himself at home, in a family setting, will obviously not eat ‘torn’ flesh (*treif* meat), as permissible food can be found in abundance. He, therefore, feels no need to eat forbidden food. However, if he finds himself ‘*in the field*’ - outside his normal setting, in a place where permissible (kosher) food is rare, then the temptation to eat other food may blind him. The *Torah* therefore warns him by saying: ‘*You shall not eat flesh of an animal that was torn in the field.*’ Even then, in times of distress and hunger, you must safeguard the sanctity of food and ensure that it is kosher.”

R’ Alter Henach Leibowitz zt”l (Majesty of Man) would say:

A Jew must help even his enemy’s donkey who is straining under its load. The **Targum** says that this actually requires that we abandon our hatred of our enemy for the moment, since *chessed* (kindness) must be done wholeheartedly and with love. We must learn to control our feelings. While it takes much effort, we can change our feelings from one extreme to the other if we put our minds and hearts to it.”

A Wise Man would say:

“A successful person is one who can lay a firm foundation on the personal tower he is building with the bricks that others continuously throw at him.”

Printed By: Mailway Services,
Serving Mosdos and Businesses
Worldwide Since 1980
(1-888-Mailway)

כל
ישראל
עובדים
זה לזה

YOU NEED
to hear and share THIS!

אתה חייבו לשמוע ולהשמיע את זהו
תחשקו
CALL 1.855.400.5164
רופי
www.kvodshamayim.org

Sponsored in honor of Mr & Mrs Shmuli Kraus and Mr & Mrs Nachman Shorr on the marriage of their children, Peri and David. May they be zoche to build a Bayis Neeman B' Yisroel and bring nachas to their families, friends and all of Klal Yisroel

לעילוי נשמת ר' אברהם יוסף שמואל אלטר בן ר' טובי ז"ל ורעייתו רישא רחל בת ר' אברהם שלמה ע"ה

(Monsey, NY)

הדלקת נרות שבת – 5:23

זמן קריאת שמע/ מ"א – 8:47

זמן קריאת שמע/ להגר"א – 9:23

סוף זמן תפילה/ להגר"א – 10:18

שקיעת החמה שבת קודש – 5:43

מוצג"ק צאת הכוכבים – 6:33

צאה"כ / לרבינו תם – 6:55

מודל לחודש אדר: זונטאג
6:20AM כ"ט 9 חלקים

TORAH TAVLIN
IS NOW AVAILABLE
ONLINE TO VIEW ARCHIVES,
STORIES, ARTICLES OF INTEREST
OR TO SUBSCRIBE TO RECEIVE
THIS TORAH SHEET WEEKLY.
WWW.TORAH TAVLIN.ORG
OR SEND AN EMAIL TO
TORAH TAVLIN@
YAHOO.COM

בראתי
צמר הרע
וכבראתי לו

שבת קודש פרשת משפטים – פרשת שקלים – כ"ט שבט תשע"ז Shabbos Parshas Mishpatim - February 25, 2017

טיב התבלין

מאת הגה"צ רבי גמליאל הסון רבנועין שליט"א ר"י שער השמים ירושלים עה"ק
ומכה אביו ואמו מות יומת ... ומקלל אביו ואמו מות יומת
(כא-מ"ז) - השפעת הדיבור לטוב ולמוטב

גרש"י בענין ההכאה מביא, כי חובת המיתה היא בתנאי, שהיא המיתה הזוטר קלה מכל הד' מיתות, ובענין הקללה מביא רש"י שהיובת היא בסקילה, שהיא המיתה החמורה מכל הד' מיתות, יעוין שם למימור מבנין אב מעוון אוב וידעונו. הנה לכאורה פלאי תורה שנינו כאן, שרדי ענין ההכאה האמורה כאן היינו הכאה שיש בה כדי עשיית חבורה, כמובא בפרש"י, ואילו ענין הקללה האמורה כאן אינו אלא אמירה בעלמא, אשר השפעתה אינה ניכרת כלל. ומדוע אם כן בידרה התורה מיתה יפה לזה המכה אשר פגע בכבוד הרזיו באופן מבהיל ומושפל מאד, ולא חש מלהכותם עד כדי זיבת דם, ואילו לזה המקלל שלכאורה לא גרם להצקה חמורה כל כך, בידרה התורה מיתה חמורה של סקילה, והלא דיני תורה שנינו כאן למימור הוא צריך.

אך כשנתבונן בעומקם של דברים נשכיל להבין איך שמשפטי ה' אמת צדקו יחידו (תהלים יט, י) כאן ידרה תורה לסוף דעתו של אדם ומודיעה לנו עד כמה סולדת נפשו של אדם מדיבור של חרפה. הן אמת כי בחיצוניות נראה הדבר כאילו לא אידע דבר, ולפעמים עוד נראה כי ידו של המבוזה הוא על העליונה, כי מעמיד הוא פנים כאילו אינו מתפעל משבט לשונו לא המבוזה, אך בפנימיות הנפש עושים הדברים רושם חזק, אשר לפעמים קשה מאוד להבש ולהמציא מזור לדחותו, ימים שלמים יכול המבוזה להתהלך בין המזמנים ונפשו עליו תאבל מבלי שיהיו הדברים ניכרים בתו, ואילו היה

מאוצרותיו של המגיד

מאת הרב שלום פשרל שליט"א מגיד משרים בק"ק בית שמש

אם חבול תחבול שלמת רעך עד בוא השמש תשיבנו לו ... מלאתך
ודמעך לא תאחר (כב-כה. כח) - בעניין דרישת בנין בית המקדש
א"תא בתנחומא (י"א). "אמר הקב"ה למשה 'אם כסף תלוה את עמי', שאם יעברו על המצוות אני ממשכן שני משכנות (שני בתי המקדשות, וכמ"ש רש"י בריש פרשת פקודי על הכתוב 'אלה פקודי המשכן משכן העדות, המשכן משכן, שני פעמים, רמו למקדש שנתמשכן בשני חורבנות על עוונותיהן של ישראל') שנאמר 'אם חבול תחבול', אמר לו משה עד מתי, אמר לו 'עד בוא השמש', עד שיבוא משיח שנאמר עליו 'וזרח לכם יראי שמי שמש צדקה וגו'". והוסיף רבינו בחיי, "וידוע כי ישראל נקראו ריעים למקום שנא' 'למען אחי ורעי', והמשיל בית המקדש לשלמה' על שם ליבון השלמה שהיא מלובנת ומחוזרת, (ולפ"י כוונת הכתוב היא 'אם חבול תחבול, 'תמשכן פעמים' שלמת רעך', 'בית מקדשו של ריעך, עם ישראל')."

ולפ"י, יש לבאר את הכתוב אחריו באופן שתבואר בו הדרך לזכות לביאתו, 'מלאתך ודמעך לא תאחר', וזאת בהקדם דברי הגמ' (סנהדרין צ"ט): "א"ר אלעזר, כל אדם לעמל וכו' תורה נברא וכו', והיינו דאמר רבא, כולוה גופי דרופתקי גינהו, טובי לדוכי דהוי דרופתקי דאורייתא", וביאר רש"י, "דרופתקי, כיס ארוך שעשמיטין בו מעות, כל הגופין נרתקין הם לקבל ולרכוש דברים, אשריו למי שזכה ונעשה נרתק לתורה". ובהקדם דברי הבית הלוי (שמות י"ב מ"ג), "והנה ידוע, דגאולה העתידה תהיה רק

זה מכת חבורה היה יכול לפחות ללכת אצל חובש והלאה היה מטפל בו עד שמרפאו מצעריו, אבל זה אין צערו ניכר ואין איש שעל ע" לב כי זקוק הוא לרופא נפשות, ואף אם שכייל בדעתו כי זקוק הוא לרפאות את נפשו הכואבת, מ"מ הלא מרובה היא צרת הנפש מצרת הגוף שעל פי הרוב קשה מאוד לרפאותה, גם כאב ההשפלה של בזיון הוא פי כמה וכמה מהשפלה של הכאה, כידוע מפי ספרים וסופרים שסודי הנפש הם קשים פי כמה מסודי הגוף, ויפה כיוונו אלו שביארו בדרך צחות את מאמר הכתוב (בראשית מט, ו) 'כי באפם הרגו איש', שעל ידי עקימת האף יוכל האדם להדג את חברו, כי בזיון הגרם לאדם הלאו היא השפלה לנפשו ועל פי הרוב אין מזור לרפאות את הנפש הכואבת כאמור.

לאור אלו הדברים מובן שפיר עיון המקלל מעוון המכה, אכן זה המכה ביהא אביו ואמו באופן מושפל מאד, אך עדיין לא השפיל את מחותם, ועדיין לא נגע בצפור נפשו, שונה הוא המקלל שפגם בשבט לשונו, ובדבריו גילה כי אין נפשו חשוכים לפניו כלל וכלל עד שמצידו לא אכפת לו שילכו לאבדון ר"ל, וכיון שאין לך בזיון גדול מזה על כן נקנסה עליו מיתה חמורה ר"ל.

ונקודה נחוצה מטל עלינו להסיק מכאן, דהנה בפרשה הקודמת (כ, ה-ה) נאמר 'כי אנכי ה' אלקיך א-ל קנא ... ועשה חסד לאלפים לאחריו ולשמי מצותי, וברש"י שם מביא בול: נמצאת מדה טובה יתירה על מדת פורענות עכ"ל. ועלינו ללמוד לעניינינו, דאם גדול הוא כח הדיבור לדרע, עאיכ"כ שגדול כוחו למקדא את דיבורו לעניני תורה ותפילה, ואף אם לעצמים אין אנו מרגישים בהם טעם, עלינו לדעת כי בכל ענינה של תורה נעשים תוקנים גדולים ונותנים בהם קיום לכלל העולמות.

רק בזכות עמל התורה שבעל פה, וכמו שדרש עולא את הכתוב 'כי יתנו בגוים, עתה אקבצם', דמילת 'יתנו' היא מהשפה הארמית, וא"כ כוונת הכתוב היא ש"א יתנו תורה שבעל פה בהיותם אצל הגוים (בגלות), עתה אקבצם" (ע"י ב"ב ח). ובהקדם ביאר הכתוב במגילת איכה (ב' י"ח) "צעק ליבם אל ה', חזמת בת ציון הורדיי כנחל דמעה יוםם ולילה וגו'", והיינו, שהדרך לזכות אל בנין בהמ"ק השלישי שבו תשרה שכנית ה', וביאת המשיח, היא על ידי ש"צעק ליבם אל ה', אודות גלות שכנית ה', ועל חורבן 'חזמת בת ציון', בתי המקדש 'הורדיי כנחל דמעה יוםם ולילה וגו'". (ע"י בספר 'משבצי שלמה' [מדרב יחאל שלמה מניצברג זצ"ל, בין המצרים ד"ה טעם אורן], שפירש כך), וזאת כאשר גם 'יתנו תורה שבעל פה, ולפ"י ש לבאר את הכתוב כאן, שאם 'מלאתך' (תמלא את גופך - רבתית'ק' בתורה שבעל פה, ותעמול בה כראוי) ודמעך (וגם תורדיי כנחל דמעה על גלות שכנית ה' וחורבן בתי המקדש, ותדרוש את בניינו), לא תאחר" (את ביאת המשיח וכך פירש בספר 'קול יעקב' [מדרב יעקב צבי איש"ל על הכתוב]).

והנה גם במה שאנו קורין בפרשת שקלים בזמן חורבן בית המקדש בתור זכר למקדש, וכמבואר בספר החינוך (סוף מצוה ק"ה), "ועכשיו בעוונותינו שאין לנו מקדש ולא שקלים, נהגו כל ישראל לזכר הדבר לקרות בבית הכנסת בכל שנה ושנה פרשה זו בשבת שהיא לפני ראש חודש אדר", יש משום דרישה זו, וכדאיתא בגמרא (סוכה מ"א), "מנא לן דעבדינן זכר למקדש, אמר רבי יוחנן, דאמר קרא 'ציון היא דרוש אל ה', דרוש אל ה' - מכלל דבעיא דרישה".

מעשה אבות סימן לבנים

כי תפנע שור אייך או חמרו תקה השב תשיבנו לו וגו' (כג-ד)

Many Israelis travel to India after they complete their military service. In the army, these young men and women have to undergo intense training, and abide by strict codes of discipline. India provides a mellow antithesis to such a regimen, and beckons to travelers in many ways. Liora, and her brother Ayal, were two such tourists who took off for India. They traveled together from one tourist attraction to the next, then split up to follow separate trails. Ayal stumbled upon *Arachim's Bayit HaYehudi* hostel in India where he enjoyed the hospitality and listened to some fascinating lectures. Drawn to the extensive library, he discovered new concepts that changed his life completely. He eventually opted for a life of *Torah* and *mitzvos*.

In contrast to Ayal, Liora wandered around India until she reached the city of Varanasi where she came across a cult headed by a charismatic guru. He spoke eloquently of the brotherhood of all mankind, the spirit of the cosmos, and efficient exploitation of the earth's resources. His captivating words entranced Liora, and she immediately joined the cult.

When Ayal learned of his sister's new affiliation, he tried to extricate her from the cult, but her attraction to her new mentors was too strong. He begged and pleaded to no avail. As a last resort, Ayal suggested that they both return home for a visit with their parents. He suggested that Liora attend an *Arachim* lecture together with him while they were in Israel. Liora readily agreed, fully confident that nothing could sever her from her new source of inspiration.

After a considerable delay, an *Arachim* staffer mounted the podium and announced that the lecturer was sick and unable to attend. However, in order not to leave the audience entirely empty-handed, he read to them a short summary of the Jewish law concerning lost property. He explained that the *Torah* requires someone who finds a lost object to assume responsibility for it and to make a reasonable effort to locate the owner. He also described how a finder must ascertain that the claimant is truly the owner by asking for identifying marks or characteristics, to prove that the item really belongs to him.

Liora sat there and yawned, totally unimpressed. The lecture had practically put her to sleep. Ayal was devastated. How would he ever pry his sister away from the cult now? After the lecture, they trudged out of the hall and headed for home.

The next day, Liora flew back to her cult in India, and Ayal enrolled in a *yeshiva* for *ba'alei teshuva* in Jerusalem.

It was only a short while later that Ayal was suddenly called out of the *Beis Medrash* with an urgent message that someone was outside waiting to see him. He was speechless to find his sister Liora greeting him with a wide smile.

“What are you doing here?” he asked incredulously. “I want to enroll in a school for *ba'alos teshuva*,” she replied.

“You?” asked Ayal. “What happened? What made you change your mind about your ‘wonderful’ cult and its guru?”

Liora told him the full story: “One day, soon after I returned to India, the guru asked me to accompany him somewhere. As we were walking along the alleyways of Varanasi, the guru bent down and picked up a fat wallet that someone had obviously just dropped. He opened it and found it full of bills and documents. With a smile of satisfaction, he tucked it into his pocket.

“I was speechless. Some tourist had just lost a considerable sum of money, a driver's license, and other valuable documents. His name, address, and other personal details were all there, and it would be a simple matter to find him by contacting the police or local embassy of his country. Why did the guru just take it for himself? Wasn't that like stealing?

“When I suggested to the guru that perhaps we should try to find the owner, he embarked on a long lecture about the unity of the universe, the brotherhood of all men and the dynamics by which the energy of the cosmos had transferred resources from the former owner of the wallet to himself. He explained that the two of them were actually one soul, divided between two bodies, and the wallet had been lost so that the money would reach its rightful destination.

“I then recalled the *Arachim* speaker and his presentation of the *Torah* laws that apply in such a case. The sharp contrast between philosophy perverted by greed and loyalty to the truth brought me back to my senses. I immediately made up my mind to choose the *Torah* way of life and booked a ticket back home.”

משל למא הדבר דומא

או נודע כי שור ננח הוא מתמול שלשם ולא ישמרנו בעליו שלם ישלם שור תחת השור וגו' (כא-ל)

משל: The **Gaon of Rogatchov, R' Yosef Rosen ז"ל**, was once asked by a distraught mother for a *beracha* for her infant. Although the child was pleasant all week, *Shabbos* was just terrible! He was cranky all *Shabbos* and refused to eat. She had consulted doctors, but could get no help. She thought that perhaps the child was possessed by a *dybbuk* (inhibited spirit) that resented *Shabbos*. The Gaon replied, “*Chazal* teach us that if someone owns an ox that habitually gores, he is liable for full damages it causes. If the ox gores only on *Shabbos*, however, he is liable for full damages only on *Shabbos*. Why? Because there must be something

different about how people dress on *Shabbos* that provokes the animal, who is otherwise docile the rest of the week.”

The *Gaon* explained, “Your child is very sensitive. On *Shabbos* you dress differently than all week, and the child is just not accustomed to this, and the strangeness irritates him. This *Shabbos*, just wear your weekday clothes. Next *Shabbos*, wear your *Shabbos* clothes for one hour, and increase it every week. Let me know what happens.”

The results were exactly as the *Gaon* had predicted, and a few weeks later the woman reported that the child had adjusted to *Shabbos* beautifully.

“Lost & Found” by Rabbi Chaim Morgenstern, Arachim

On behalf of thousands of Shomer Shabbos Jews - www.chickensforshabbos.com - The charity that simply feeds & clothes Shomer Shabbos Jews in Pretz, Yisroel with zero overhead

אם בקפ תלוק את עמי את העני עמד לא תחיה לו כנשה לא תשימן עליו נשך וגו' (כג-בד)

Rashi quotes the **Mechilta**: “*Rabbi Yishmael says: Every 'אם' in the Torah is optional except three, and this is one of them.*” The word “אם” usually means “if” which refers to something optional, a voluntary act. In this case, lending money to the needy is obligatory. Here, the word is translated as “when” transforming it into a *חוב*, which we must comply with.

The question is what made the *Torah* write the *posuk* in this fashion causing the *Mechilta* to alter the simple explanation and say it is a *חוב* and not a *רשות*? Secondly, sometimes *Hashem* makes it very difficult for a person to earn money. People go through the *nisayon* of “עני” with great difficulty. We don’t know *Hashem's* reasons. On the other hand, some people merit great wealth. Why do some people have nothing while others are blessed with so much they don’t know what to do with it?

My *machshava* here is that the *nisayon* of “עני” and “עושר” is all part of *Hashem's* “Master Plan.” Some people suffer and cannot make ends meet to pay their mortgage and put food on their table. Other people have extra money in great abundance. The rich person must ask himself: “Why has *Hashem* showered me with so much?” And when the pauper comes for help, then he must realize - “את העני עמד” - it is the money belonging to the poor person that is sitting with him and he must help make up for his shortfall. A wealthy person must realize that the extra money in his bank account really belongs to the pauper, and he is fortunate only because the *רבש"ע* gave him the opportunity to perform this *mitzvah*. Therefore, the *posuk* continues: “נשיא” (prince) towards him. Why? Because it is his money! You have no choice but to help him! Indeed, it is really a *חוב* to help because “את העני עמד” - it is his money! A rich man should thank the poor and the *רבש"ע* for making him the proper *shaliach* in holding onto to this money. In this way, both the *עני* and the *עושר* can grow from the *nisayon*.

DRUSH V'CHIDDUSH

כי תקנה עבד עברי שש שנים יעבד וכשבעת יצא לחפש חנם (כא-ב)

This week's *parsha* is dedicated to the laws of how man should treat his fellow man - “בין אדם לחבירו”. It is therefore somewhat surprising that *Parshas Mishpatim* opens with a lengthy selection on how to treat a Hebrew slave. A slave is a man who was sold to pay off his theft, a convicted felon. Wouldn't it make sense to put people of greater repute at the top of the bill, such as those who lend for free, or unpaid guardians. But the common crook? Why?

R' Yaakov Neimann ז"ל cites the **Alter of Kelm**, who says that we are *Hashem's* children, and if the Father has a child who is stealing, all of His worry and attention will be focused on correcting this. Our Father in Heaven began this *parsha* with the topic of Hebrew slaves out of concern for our welfare and it is for this reason that the thief is sold, as opposed to being thrown in jail. In jail he would likely meet all types of common criminals. Such an atmosphere is where

EDITORIAL AND INSIGHTS ON THE MIDDAH OF תד

דרגה יתירה

The *Gemara* (שבת פח.) asks: “*Why are the Jewish people compared to an apple?*” (“כתפרוח בעצי היער”) *Just as an apple sprouts before its leaves, so too Bnei Yisroel proclaimed Naaseh before Nishma!*” What does this mean? What is the greatness of an apple that it sprouts before its leaves and why is this a comparison to the Jewish people who said *Naaseh* before *Nishma*?

R' Simcha Sheps ז"ל gives a stunning explanation. He says that the purpose of the entire creation is *chessed*. The world is built on kindness and without it there would be no world; the entire phenomenon of nature is one big circle of *chessed*. Animals eat vegetation, people eat animals. Man shows the world the greatest *chessed* through his free choice and emulation of *Hashem*.

During the winter, trees are stripped of their leaves. As spring settles in, the leaves begin to once again cover the branches, and after that, fruit begins to blossom and ripen. This is true of all trees except one: the apple tree. The apple tree FIRST gives off it's fruit and only afterwards do leaves cover the branches. While all the other trees first think of themselves first by covering their nakedness, the apple tree first thinks about how it can benefit others by bringing forth its beautiful and delicious fruit and only afterwards does it cover itself!

When *Hashem* asked the nations of the world if they want the *Torah*, they answered selfishly. They only thought about themselves and thus answered in the negative. The Jewish people answered “*Naaseh V'Nishma*” and did not think about themselves, but only about the honor of *Hashem*. Only after “*NAASEH*” - we will do whatever *Hashem* asks, did they say “*NISHMA*” - we will worry about ourselves! Whenever we eat an apple, let us remember this great lesson of *chessed*.

CONCEPTS IN AVODAS HALEV FROM R' CHAIM YOSEF KOFMAN

מחשבת הלב

יחמרו כל אשר דבר ה' נקשה ונשמע (כד-ו)
FROM THE WELLSPRINGS OF R' GUTTMAN - RAMAT SHLOMO